

37. POSMIEVAČI A PRICHÁDZAJÚCI SÚD 2 Petra 3:1-7 1818

Vitajte, milí poslucháči pri ďalšom pokračovaní spoločných úvah nad Božím slovom. Dnešnej úvahe sme dali názov POSMIEVAČI A PRICHÁDZAJÚCI SÚD.

Väčšina ľudí nedbá na Božie varovanie a žije tak, ako keby nikdy nemuseli skladať účty pred svojim Stvoriteľom. Žijú v bludoch, rozprávajú o márnostiach a uspokojujú len svoje telesné chůtky. Zmysel života bezbožných sa dá popísať ako pýcha, chamtivosť a cudzoložstvo. Predstava, že by niekedy mohli stáť pred Božím súdom je pre nich taká absurdná, že nemá žiaden vplyv na ich životný štýl a správanie sa. To, že nejde o nič nové, vidíme v 2. liste apoštola Petra, v 3. kapitole vo veršoch 1-7.:

2 Petrov 3:1-7 Toto vám, milovaní, píšem už druhý list, v ktorých to listoch upomínaním povzbudzujem vašu čistú myseľ, 2 aby ste pamätali na slová, ktoré predpovedali svätí proroci, a na svojich apoštolov prikázanie Pána a Spasiteľa 3 vediac najprv to, že v posledných dňoch prídu posmievači, ktorí budú chodiť podľa svojich vlastných žiadostí 4 a hovoriť: Kde je to zaslúbenie o jeho príchode? Lebo odkedy posnuli otcovia, všetko tak trvá, od počiatku stvorenia. 5 Lebo zúmyselne nechcú vedieť, že nebesia boli od dávna i zem, ktorá z vody a vodou stojí vedno, slovom Božím, 6 pre ktoré to bezbožnosti vtehdajší svet, zatopený vodou, zahynul. 7 A terajšie nebesia i zem sú odložené tým istým slovom a opatrujú sa pre oheň v deň súdu a zatratenia bezbožných ľudí.

Väčšina ľudí sa Božej spravodlivosti a možnosti súdu bez bázne vysmieva a žije tak, ako keby žiaden Boh neexistoval. Ak pôsobia takýto ľudia medzi veriacimi, vymýšľajú si najrôznejšie novoty, aby ospravedlnili svoje hriechy správanie a tým si uspokoili aj vlastné svedomie. V spoločnosti kresťanov sa tvária, ako by boli tí najvernejší služobníci so zásluhami, ale v skutočnosti nežijú ani v podriadenosti Kristovi, ani v súlade s vierou. Namiesto Božích služobníkov sa z nich stali falošní učitelia, ktorí nič netušiacich a nezakotvených veriacich ohlupujú rôznymi polopravdami.

1. Keď posmievači útočia na vieru, Božie slovo je našou oporou. Ako každý dobrý učiteľ, aj apoštol Peter vedel, že opakovanie je kľúčom zdarného vyučovania. Preto napísal dva listy, aby povzbudil myseľ veriacich k tomu, že majú byť pripravení na Ježišov návrat. Všimnime si najskôr tri dôležité veci:

A. Základom kresťanskej viery je Božie slovo. Nie je potrebné, aby veriaci objavovali

stále nové trendy a metódy, ale je dôležité, aby sa držali jedinečnosti starej a overenej pravdy, ktorá im bola zverená. Až príliš často býva naša pozornosť rozptýlená bezbožným dianím okolo nás a tak veľa vecí prispôsobujeme dobe. Navyše sme obklopení tými, ktorí neustále sponchybujú platnosť, spoľahlivosť a neomylnosť Božieho slova. Napríklad dnes je väčšina ľudí presvedčená, že život na zemi trvá už milióny rokov. Všetci poznáme zo školských lavíc evolučnú náuku o vzniku života z prvotných živých buniek v praoceáne, až po predkov ľudoopov, pračloveka a nakoniec človeka samotného. Aj keď je táto domnienka z mnohých dôvodov poznania neaktuálna, svet sa vysmieva akejkoľvek zmienke o stvorení sveta.

Veriaci sú považovaní za nevzdelancov, ktorých mozgový vývoj zaostal niekde v praveku! Pretože sme neustále bombardovaní najrôznejšími objavmi, komplikovanými dôkazmi a teóriami, ktoré evolúciu oslavujú a stvorenia zatracujú, niet divu, že aj veriaci začnú pripúšťať možnosť podobných pseudovedeckých záverov a tú časť Písma, kde sa hovorí o stvorení sveta a jedinečnosti človeka, odsúvajú do ríše biblických bájí a podobenstiev, ktoré s vedou nemajú nič spoločné. To je jeden z dôvodov prečo cirkev potrebuje verných a schopných učiteľov Božej pravdy. Božej pravdy, ktorú budú vštepovať do myslí a pamätí tých, ktorí sú ochotní počúvať. Presne tak, ako to robí apoštol Peter vo svojich listoch.

B. Zbožní ľudia nemajú zabúdať na slová prorokov Starého zákona. Jednou z hlavných funkcií prorokov bolo varovať Izrael a okolité národy pred nadchádzajúcimi Božími súdmi, lebo sa nechceli podriaďovať Bohu a nerobili pokánie. Veď kto sa nepodriadi Božiemu slovu, pohŕda tým, čo je nám v Písme zjavené. Veriaci majú dbať na rovnováhu Božieho slova a nenechať sa ovplyvniť rôznymi deformovanými predstavami o Bohu. Nie je múdre počúvať tých, ktorí síce tvrdia, že veria v Boha, ktorý je láska, ale to, že Boh je aj sudcom vedome zamlčujú. Podobnými vyhláseniami skrývajú zrnko pravdy, pretože čiastočnú pravdu nemôžeme vydávať za pravdu celú!

C. Zbožní veriaci si majú pripomínať cestu spravodlivosti o ktorej hovoria apoštol. Ak chceme byť vernými služobníkmi a dôverovať Pánovi Ježišovi ako svojmu Spasiteľovi, musíme podriaďovať svoju vôľu bez výhrad Jeho vedeniu. Apoštol Peter nehovorí presne, akými prikázaniami sa veriaci majú riadiť, ale ich varuje pred učením falošných učiteľov, ktorí sa odvrátili od poznania a od svätých prikázaní, ktoré sú pre

všetkých veriacich spoločné. Aby si veriaci zachovali vieru a odlišovali sa od sveta, je nevyhnutné, aby sa podriadili Božej zvrchovanej vôli, ktorú poznávame skrze Písmo. To, čo má Peter pravdepodobne na mysli sú etické a morálne princípy evanjelia, inými slovami zbožný život, ktorý veriaci naplňajú skrze učenie Novej zmluvy.

2. Posmievači a bezbožníci vedome ignorujú, že Boh, ktorý stvoril vesmír a celý svet bude tento svet aj súdiť. Každý, kto spoznal Krista ako svojho Spasiteľa a Pána má žiť v očakávaní Jeho druhého príchodu. Preto nie je možné oddeľovať Božiu vôľu a poslanie Ježiša Krista ako nášho Spasiteľa, od Ježiša ako Pána všetkého stvorenia. Dôvodom Kristovho narodenia, smrti a vzkriesenia je jedinečný Boží plán, aby skrze Syna vykúpil všetkých vyvolených a zhromaždil ich pre večný život v nebi. Kto sa nechce podriaďovať panovaniu Ježiša Krista v poslušnosti a v pokore, zostáva naďalej Božím nepriateľom a čaká ho spravodlivý súd.

A. Božie slovo hovorí o tom, že v posledných dňoch ochladne viera u mnohých, ktorí budú žiť podľa vlastných žiadostí. Prvotná cirkev očakávala, že sa druhého príchodu dočká ešte za svojho života. Počas Petrovho života sa objavili prví skeptici, ktorí boli sklamaní, že sa nič nedeje a začali otvorene spochybňovať akékoľvek zmienky, že sa také niečo môže stať. V Novej zmluve nájdeme okolo 300 odkazov na Kristov návrat. Keď Písmo hovorí o "posledných dňoch", majme na pamäti, že posledné dni označujú dobu medzi oboma príchodmi. Tomu, komu je zhora dané, vidí, že popieranie druhého príchodu je veľmi vážna vec. Pozrime sa na niektoré dôsledky, ktoré vyplývajú z popierania druhého návratu:

(1) Príčinou skepticizmu ľudí-posmievačov je túžba byť sám sebe bohom. Ten, u koho je zmyslom života uspokojovanie svojich piatich zmyslov - teda telesných žiadostí, ospravedlňuje svoje svedomie vlastným rozumom a o blížiacom sa súde ani nepremýšľa! Títo ľudia sú presvedčení, že všetko zostáva po starom, tak, ako tomu bolo od počiatku stvorenia - ľudia sa rodia, ľudia zomierajú a súd sa nekoná. Život bez viery v Boha a očakávania na druhý príchod Pána Ježiša Krista je len existencia, ktorá nemá hlbší zmysel. Kazateľ, syn kráľa Dávida, vyjadril svoju beznádej nasledovne:

***Kazateľ 1:2-4** Márnosť márností, riekol kazateľ; márnosť márností a všetko márnosť. 3 Aký užitoč má človek zo všetkej svojej trdnej práce, ktorou sa trdí pod*

slnkom? 4 Pokolenie ide, a pokolenie príjde, a zem stojí na veky.

(2) Tým, že ľudia-posmievači poukazujú na to, že sa niektoré biblické zaslúbenia ešte nenaplnili, útočia na Boží charakter. Myslieť si alebo tvrdiť, že Boh svoje sľuby neplní, sa rovná označeniu Boha za klamára. To, že niekto z nás nevie a nerozumie tomu, ako Boh koná a prečo na niektoré modlitby odpovedá a na iné nie, aj keď sa z nášho pohľadu môžu zdať v úplnom súlade s Božou vôľou, to z neho nerobí klamára. Nikdy si nesmieme dovoliť obviňovať Boha, že nie je verný a spravodlivý, že máme pravdu my a nie On. Takýmto postojom je znevažovaný Boží majestát, Jeho česť a sláva.

(3) Omyl ľudí-posmievačov vychádza z predpokladu, že Boh nie je Pánom minulosti, prítomnosti, budúcnosti a večnosti. Posmievači sa vo svojich predstavách správajú v podstate ako deisti, ktorí učia, že Boh síce svet stvoril, ale ďalej sa svojím stvorením nezaobrá. Deisti používajú kresťanskú terminológiu, a tým zámerne klamú naivných poslucháčov. Logicky vysvetľujú, že Boh stojí obďaleč a dianie vo svete ovplyvňuje reťazec príčin a následkov, do ktorého je uzavretý univerzálny systém prírodných zákonov. V tomto systéme nie je miesto pre zázraky, či očakávania zaslúbenia, ktoré sa prírodným zákonom vymykajú. Katastrofy, ktoré veriaci považujú na základe Písma za Božie súdy nad stvoreným svetom, sú podľa posmievačov výsledkom lokálnych prírodných katastrof. Akékoľvek priame Božie zásahy do histórie podľa nich nie sú logicky možné.

Z toho vyplýva, že ani prvý príchod Ježiša Krista nebol výsledkom priameho Božieho vstupu do ľudských dejín. Smer tohto uvažovania potom vedie k ďalším chybám, ktoré nakoniec popierajú aj Božstvo Ježiša Krista a redukovujú ho do úlohy proroka, alebo múdreho učiteľa. Písmo opakovane zdôrazňuje, že Ten, kto stvoril svet aj človeka, ten poslal aj svojho Syna, aby spasil tých, ktorých mu dal Otec. Preto má Stvoriteľ prednostné právo spravodlivosti súdiť každého, kto sa nepodriadil jeho vôli.

(4) Ľudia-posmievači vedome ignorujú, že Písmo hovorí o tom, že Boh stvoril vesmír a v minulosti súdil hriešnosť starého sveta potopou. Posmievači úmyselne zanedbávajú Božie prevratné zásahy v minulosti, či už ide o stvorenie, potopu, alebo o druhý príchod. Ako môžu falošní učители tvrdiť, že všetko zostáva rovnaké ako na začiatku stvorenia, keď máme tisíce dôkazov, ako Boh neobyčajne jednal s hriešnosťou

ľudstva, či už skrze katastrofu celosvetovej potopy, alebo zničenia Sodomy a Gomory ohňom a sírou, či mnohými ďalšími biblicky a historicky zaznamenanými spôsobmi.

3. Posmievači , ktorí rozosievajú pochybnosti o druhom príchode Krista, vedome ignorujú Božie slovo. Apoštol Peter poukazuje na skutočnosť, že Písmo hovorí bez akejkoľvek pochybnosti o tom, že „nebesia a náš svet sa rozplynú ohňom a živly sa roztavia žiarou,“ preto verní služobníci očakávajú nové nebo a novú zem – domov spravodlivosti a miesto večného života. Nie nadarmo je zaznamenané varovanie proroka Izaiáša:

***Izaiáš 66:15-16** Lebo hľa, Hospodin príjde v ohni a jeho vozy budú jako víchrice, aby odplatil v prchlivosti svojím hnevom a svojím žehraním v plameňoch ohňa. 16 Lebo Hospodin sa bude súdiť v ohni a svojím mečom s každým telom, a bude mnoho tých, ktorých pobije Hospodin.*

V Novej zmluve Ján Krstiteľ predpovedá, že Pán Ježiš Kristus bude krstiť nielen vodou, ale aj ohňom a bude súdiť bezbožných:

***Matouš 3:12** ktorý má svoju vejačku vo svojej ruke a prečistí svoje humno a shromaždí svoju pšenicu do sypárne, ale plevy bude páliť neuhasiteľným ohňom.*

Apoštol Peter hovorí o tom, že Boh, ktorý stvoril svojim slovom vesmír a Zem, slovom zničil aj bezbožný svet vodou. Rovnako slovom varuje, že bude v budúcnosti súdiť bezbožných ohňom. Odklon od pravdy, ktorá sa týka druhého príchodu Krista a súdu nad bezbožným svetom vedie nielen k všeobecnému skepticizmu a neviazanosti bezbožných, ale ohrozuje aj veriacich, ktorí v mene tolerancie minimalizujú biblické pravdy a rozsievajú falošnú nádej, že Boh nakoniec každému odpustí a aj každého spasí. Tí, ktorí sa druhému príchodu vysmievať a žijú podľa svojich hriešnych žiadostí, sú nerozumní hlupáci. Každý, kto sa vydá cestou biblického skepticizmu skončí v bahne morálneho relativizmu. Pre kresťanov by mala platiť jedna zásada, a to: „Čo hovorí Božie slovo?“ Stojme pevne na pravdách, ktoré nám boli zverené, aby sme mohli varovať ostatných pred blížiacim sa Božím súdom a ukázať im, že môžu ešte stále robiť pokánie.